

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1961 r.

w sprawie uprawnień organów gromadzkich rad narodowych do wstrzymywania czynności egzekucyjnych przeciwko rolnikom.

Na podstawie art. 5 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. Nr 21, poz. 84 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przewodniczący gromadzkiej rady narodowej, a w razie jego nieobecności sekretarz gromadzki, jest uprawniony do doraźnego wstrzymania czynności egzekucyjnych poborcy skarbowego w następujących przypadkach:

- 1) gdy zachodzi oczywista omyłka co do osoby dłużnika lub co do egzekwowanej należności;
- 2) gdy zaszły nowe nie znane organowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej lub nie rozpatrzone przez ten organ nadzwyczajne okoliczności stanowiące uzasadnioną podstawę do przyznania ulgi lub zastosowania umorzenia bądź wstrzymania postępowania egzekucyjnego, np. klęska żywiołowa, śmierć w rodzinie podatnika itp.

2. Poborca skarbowy jest obowiązany zgłosić się do przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej lub do sekretarza gromadzkiego przed rozpoczęciem pracy na terenie gromady i poinformować o czynnościach, których ma dokonać.

§ 2. W razie wstrzymania egzekucji biuro gromadzkiej rady narodowej bezzwłocznie zawiadamia o tym pisemnie organ finansowy, który delegował poborcę skarbowego, z podaniem motywów wstrzymania.

§ 3. 1. Organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej bada sprawę po złożeniu przez poborcę skarbowego sprawozdania z czynności, których miał dokonać, i — stosownie do wyników — zarządza dalsze wstrzymanie egzekucji albo jej kontynuowanie. O przyczynach kontynuowania egzekucji organ finansowy powiadamia prezydium gromadzkiej rady narodowej. W tym przypadku przewodniczący gromadzkiej rady narodowej nie może wstrzymać egzekucji po raz drugi w trybie § 1 ust. 1.

2. O faktach nieuzasadnionego wstrzymywania egzekucji w trybie § 1 ust. 1 oraz o zamierzonym kontynuowaniu egzekucji organ finansowy informuje przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej, przedstawiając odpowiednie wnioski.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

103

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1961 r.

w sprawie uznania przy ustalaniu dochodów organizacji społecznych odpisów na zużycie za koszty uzyskania przychodów.

Na podstawie § 7 ust. 1 uchwały nr 37 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach (zakładach) usługowych, produkcyjnych lub handlowych stanowiących własność organizacji społecznych, posiadających osobowość prawną i zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności gospodarczej lub oddanych tym organizacjom przez Państwo w użytkowanie, uznaje się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym prawidłowe coroczne odpisy na zużycie własnych przedmiotów majątkowych.

2. Przez prawidłowe coroczne odpisy na zużycie rozumie się odpisy odpowiadające rzeczywistemu zmniejszeniu się wartości, jakiemu uległy wskutek zużycia przedmioty podlegające zużyciu w okresie, którego dotyczy wymiar podatku. Zużycie to ustala się w stosunku procentowym do kosztów nabycia lub wytworzenia przedmiotu. W razie trudności w ustaleniu tych kosztów należy posilkować się inną zbliżoną wartością, jak np. przy nieruchomościach sumą szacunku ubezpieczenia od ognia z dodatkiem 10% na fundamenty. Przyjęta wartość przedmiotu jest podstawą odpisów z tytułu zużycia w latach następujących.

3. Przeciętne normy wysokości odpisów na zużycie poszczególnych rodzajów przedmiotów, podlegających zużyciu, które stosuje się bez badania wysokości rzeczywistego zużycia, ustala się następująco:

1) przy budynkach mieszkalnych murowanych	1,5%
2) przy budynkach mieszkalnych drewnianych i z tzw. muru pruskiego	2,5%
3) przy budynkach gospodarczych murowanych	2%
4) przy budynkach gospodarczych drewnianych i z tzw. muru pruskiego	4%
5) przy budynkach fabrycznych murowanych	3%
6) przy budynkach fabrycznych drewnianych	6%
7) przy ruchomościach (urządzenia biur, kantorów, kancelarii, sklepów, hoteli, pensjonatów itp.)	5%
8) przy maszynach, urządzeniach fabrycznych, kopalnianych, piecach fabrycznych itp.	10%
9) przy narzędziach	20%
10) przy środkach mechanicznego transportu towarowego i osobowego oraz traktorach	20%
11) przy domkach campingowych	20%

4. Odpisy na zużycie nie przysługują od przedmiotów majątkowych całkowicie zamortyzowanych, chociażby nadal pozostawały one w eksploatacji.

§ 2. Przepisy zarządzenia nie naruszają przepisu § 33 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 16, poz. 127, z 1956 r. Nr 36, poz. 162, z 1958 r. Nr 43, poz. 207 i z 1959 r. Nr 2, poz. 15).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*